

TAPTUK EMRE KISSALARI -15-

Doç.Dr. İrfan AY / Arş. Gör. T. Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan AY
Ocak 2025

«TAPTUĞ'UN TORUNUNA İSİM KOYMA VE YUNUS'UN VELİLİK HIRKASI» KISSASI

Hikmet beşğinde yatan, kudret sütüyle beslenen DEDE'si nin kuzusu bu ? Adını da fısıldıyıverelim
« İster misin? Eğer ki Anan ile Baban müsaade bu yurur ise tabii !! Taptuk kucağındaki çocuğun kulağına «Allahü ekber, Allahüekber, Allahü ekber, Allahüekber der 4 defa. İki defa Eşhedüenlaa ilahe illal lah,

Eşhedüenlaa ilahe illallah, 2 defa Eşhedü enne Mu
hammederrasülellah, Eşhedü enne Muhammederrasü
lellah, 2 defa Hayyalesselaa, Hayyalesselaa, 2 defa
Hayyaalel felah, Hayyaalel felah, 2 defa Gadigametis
selah Gadigametis selah 2 defa Allahüekber, Allahü
ekber 1 defa Lailahe illallah. Der bitirir. «**Senin adın**

«İBRAHİM, İbrahim, İbrahim 3 defa» der Taptuk. Kadir Çalab'ım (Herşeye gücü yeten Allah'ım) sağlıklı ÖMÜR ler vere ! der TAPTUK sonra çocuğu Yunus'un kucağına bırakır. Halkına ,Devletine, Mil letine,İnsanlığa dahi Cümle Varlığa yarayışlı işler yapmayı, HAK dostları ile yoldaş olmayı, nasip ede. Gurbet ellerde de olsa, bir İsmail'imiz vardır.

Eeee İsmail'siz İbrahim olur mu? Taptuk «Çocuk ağlamaya başlayınca, Gurbet başladı sana ! Ağlarsın Elbet ! Biz Onun ağlamasından şikayet etmeyiz. Ne buyurmuş Peygamber Efendimiz ! «Çocuk sesi ve Yağmur sesi, size ALLAH'ı hatırlatır».

Yunus Emre'nin oğlu birden, sadece kendi ailesini değil cümlemizi şenlendirmişdi. Gün be gün bir

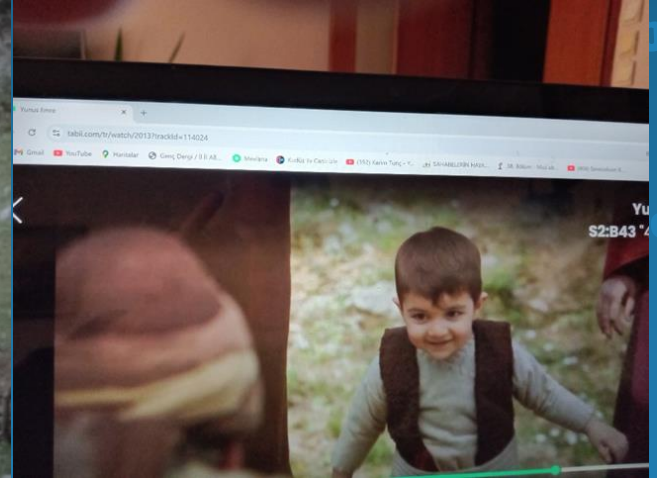
Çiçek gibi açarken İbrahim, Yunus Emre dağdan o
dun getirmeye devam etti. Tez zamanda işiten der
vişlerin dilinde, diyardan diyara ulaşmış ŞİİR leri.
Anadolunun dört bir yanında GÖNÜL KÖPRÜSÜ
kurdu. Tez vakitte HALK içinde, Sivrihisar'ında,
Eskişehir 'de, Kayseri'de, dahi Konya'da, Rumeli

de dillerden dillere dolanır olmuştur Yunus Emre'nin söz'leri, Bir gün Şeyhimiz bizleri alıp dağda o dun kıran Yunus Emre'nin yanına varmak arzu etti. Hep birlikte yanına yürüdük. Amma unutuvermişiz ŞEYHİMİZ'in sözünü, «Erenler MANASIZ iş görmezler» Vakit olur ki, Sınandığını dahi bilmez. Gerçekledik, Öğrendik Şeyhimiz'den. Taptuk «

Selamun aleyküm» dedi. Yunus «Aleyküm Selam, der, İbrahim yürüyen kocaman çocuk olmuştur. Ona bakarak **Hoş gelmişsiniz, » dedi. Annesi »Hoş bulduk» dedi. İbrahim, Yunus'a doğru hızlıca koştu, sarıldılar birbirlerine ! İbrahim tekrar anası'nın elini tuttu. Bacım Sultan «Ben **AZIĞI hazırlıyıvere yim****

Ziyarete Taptuk, Adem, Ali Taygun ,Bacım Sultan ve İbrahim gelmişlerdi. İbrahim ile Annesi yemek hazırlarken Taptuk «Eskiden çok güzel meyvesi o lurdu bu Ağacın, FARI'dı (Gücü kalmadı, kurudu gitti) gitti , Buralarda böylesi güzel ELMA yoğ idi civarlarda, « dedi.Adem «Müsaade buyurursanız

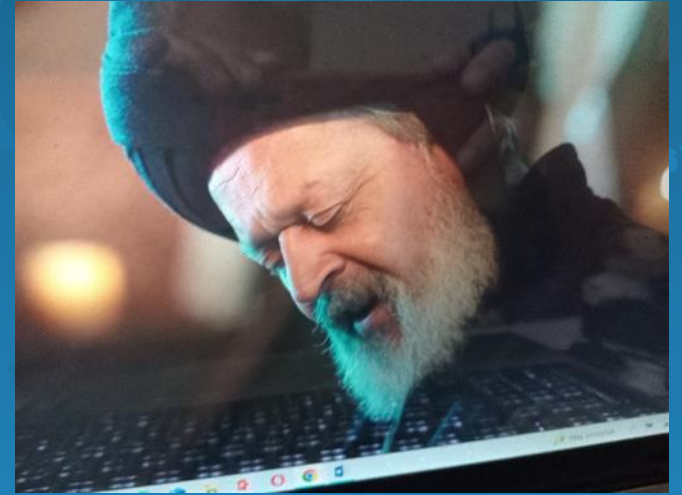
Ağaç Elma ağacı değildir Şeyhim, ÇINAR Ağacı
dır, Siz başka bir Hatıranızı hatırladınız galiba «
dedi. Ali Taygun «Şeyhimizin canı ELMA arzu e
derse, Vakfımıza varırız, dalından kopartırız» dedi.
Taptuk, hiçbir şey demedi. Yunus olan biteni anla

tıverdi. Her Tarikat gibi, bizim tarikatımızın da,
PIR'imiz Taptuk Emre Sultan'ın Erkanınca oldu
ġunu. İşte O akşam İRŞAD edivermişti Sultanımız
Yunus Emreyi, dahi Ona HIRKA giydirmişti. Tap
tuk «Vakit Su'ya karıştı, Aktı geçti. Rüzgarın önün

de, TOZ idi, uçurdu, gitti. Vakit geldi çattı.» SENİ İRŞAD EDİVERELİM « [Seni doğru yolu gösteren ilan edelim] bakalım dedi.Sonra «Destur YA ALLAH, Şefaath YA RASÜLELLAH, HİMMET YA PİR'LER» dedi ve biraz bekledi Sonra gözlerini açtı.» Gözümüzün de, Aklımızın da FER'i söner, artık. Nice Vakit olmuş, Aynı yolun YOLDAŞI

olmuşuz Yunus'um ! **SEN BENDEN RAZI, BEN SENDEN RAZI** vakit o vakittir. **ŞİMDİ EMANETİ SAHİBİNE VERME VAKTİ**'dir. Şimdi **UYANMA VAKTİ** gelmiştir. Bu Emanet Sırrı «**VELAYET**» tir. Bizden alacağın **VELAYET**'in [Allah'ın bir kulu DOST edinmes] **VELİLİK SIRRI**, 'dır Yunus'um , Yola ilk çıktığımızda emelimiz neydi? «**Kim'iz**

Neci'yiz? Nereden gelir? Nereye gideriz ? Hatta Neredeyiz ? Bura neredir? BU SIR'ları bilmek idi Emelimiz ! Rasülellah'ın Şefaati, PİR'lerin Himmeti, ile **SORULARI** hallettik. Yokuşları aştık. **NEFSİMİZİ BİLDİK**. Nefsimizi bilince, **RABBİ MİZİ** Buluverdik. Taptuk «DESTUR YA ALLAH

Şefaat YA RASÜLELLAH ! Himmet Ya PİR 'ler
Miskin Kulun YUNUS ! Yıllar evvel bizden HİZ
MET ve BİAT talep etti.PİR'lerden aldığımız U
SUL gereğince, Miskin Kulun YUNUS'u, öncelik
Nefs-i Emmare, ikliminden aldık. LEVVAME
iklimine getiriverdik. Sınavını başarı ile verdiği

de, LEV VAME ikliminden alıp MÜLHİME kapısı na getiriverdik. VAKİ OLDU ki; Bu eşikteki Sulta nımda da BAŞARI kıldı. Biz de bunu MÜLHİME gemisinden aldık, MUTMAIN Kapısına getiriver dik. Bu iklimde HAK SIRRI na vakıf oldu. Heps i RAZİYYE, dahi Nefs-i MARZİYYE sınavlarında

kıldığı BAŞARI üzerine de, MAKAM-I SAFİYE
YE getiriverdik. EMİR ve FERMAN, HAK' kın
dır. Şimdiden sonra bize düşen EMANETİ EHLİ
NE VERMEK'tir. Kulun Miskin YUNUS VELA
YET SIRRI'nı yaşadı.Eh biz dahi artık Emaneti
Kendisine veririz.» dedi ve Gözleri görmediği için

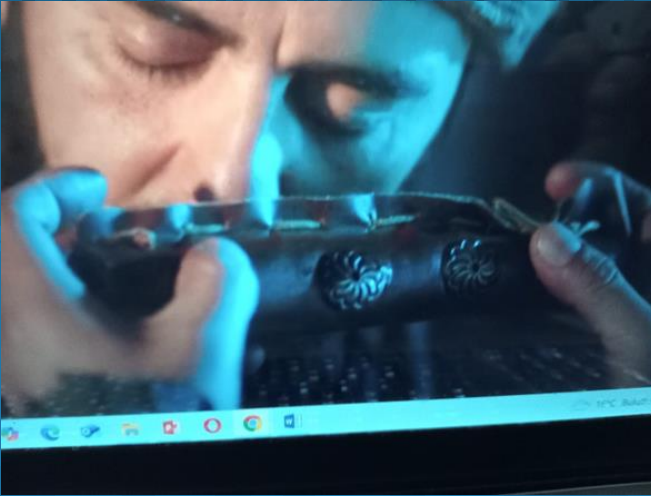
«YUNUS'UN VELAYET HIRKASI VE TAPTUK-YUNUS-ADEM'İN YUKARI İLLERE SEYEHATİ» KISSASI

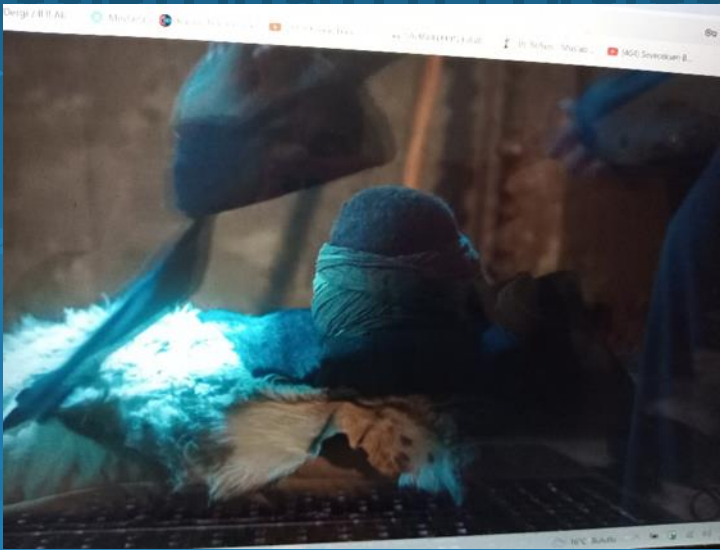
Elleriile yoklayarak YUNUS'a tutundu, birlikte a
yağa kalktılar. Taptuğun elinde bir TÜLBENT var
dı. 3 defa ALLAHÜEKBER, ALLAHÜEK BER,
ALLAHÜEKBER Velillahil HAMD dedi, alnına
götürdü. Aynı işlemi Yunus'a yaptırdı. 3 defa öptür
dü, VELAYET BEZ'ini Yunus'a verdi. Yunus'a bir

VELAYET HIRKASI buldu. O'nu da 3 defa AL LAHÜEKBER, ALLAHÜEKBER, ALLAHÜEKBER Velillahil Hamd diyerek öptü. Yunus'a da aynısını yaparak öptürdü. CÜBBE vari HIRKAY1 Yunus Emre'ye giydirdi. Sonra başındaki TAKKE'yi aldı, yerne yeni bir TAKKE giydirdi. Giydirme

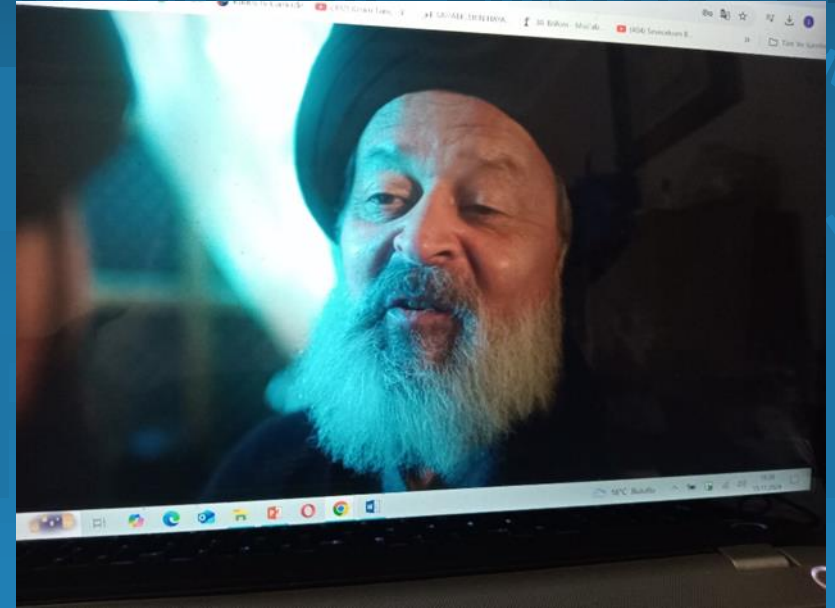
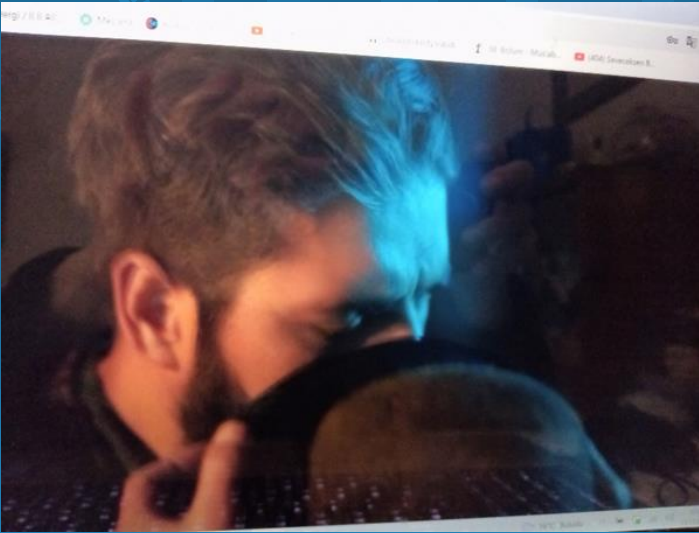

den önce 3 defa ALLAHÜ EKBER dedi ve öptü VELİLLAHİL HAMD dedi. Aynı işlemi Yunus için de yaptırdı. Takınca Taptuk dedi ki «Giydiğin HİLAFET (vekalet) değil, MELAMET HIRKA SI'dır [Kınamaya, ayıplanmaya, Azarlanmaya aldır mayan anlamında] Yunus 'm DÖVENE ELSİZ«

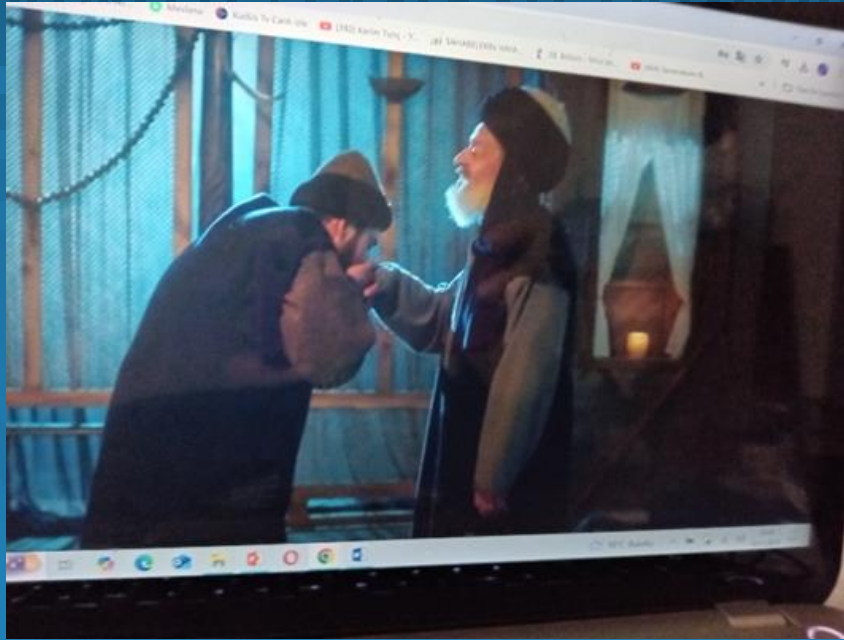

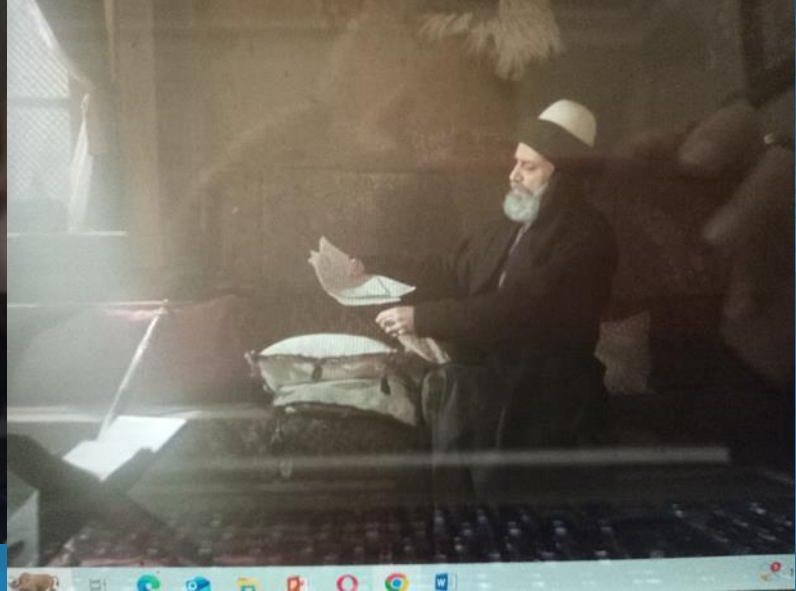
SÖVENE DİLSİZ» Bu hırka içinde, SÖZ'ün SÖZ'
ümüz, FİİL'in FİİL'imiz' dir.Bundan böyle SEN
DEN tüten DUMAN, Bizim OCAĞIMIZIN Ateşin
dendir. Ne imiş bileceğin ?ALAN,VEREN O'DUR.
BAZAAR içinde, GÖZDEN gören O, Kulaktan işi
ten O, Ayaktan yürüyen O. Ne kaldı Senden GERİ
YE !

Ne kalacak? SEN Mİ VARDIN Kİ? O KALSIN.
ZATEN O VARDI. Sen Yoktun ! Eeeee ULU RAB
BİM Bildiriverdi. İşte !! Yunus Taptuğ'un elini iste
yerek, şavkla öperken, Taptuk da Yunus'un başını
öptü. Eeee YUNUS'um o vakit YOLA ÇIKMA
VAKTİ !! «İçkiden Sarhoşu Ayaz, AŞK dan Sarho
şu Seyhat açar.»Hazırlanasın Yola REVAN olun.

Molla bütün bu olup bitenleri ADEM'in yazdıklarının okumuştur. Okumaya da devam eder. Molla en çok Ali Taygun'un Nikah kıyma esnasındaki sözlerine takılır, Tekrar tekrar okur o kısımları. Taptuğ'un onlar için yaptığı dua'yı tekrar tekrar okur. ADEM anlatıyor «Şeyhim'in ÖZ YURDU Yukarı illere var

mak için, çıktığımız yolda, 1 Ay olmuştur. Şimdi KAYSERİ şehrinin TALAS derler bir kazasının hudutlarına varmışız. Şeyhimiz hem namazı eda edelim, hem de Nefeslenelim, diye «duralım» bu yurmuştur. Hayırlısı olmuş ki Biz de yolda olan biteni yazmak için VAKİT bulmuşuz. Taptuk imam

oldu, arkada Yunus ile Adem namazlarını kıldılar. Taptuk «El fatiha» deyince 3 ü birden «Alla hüm me sallı Ala Seyyidina Muhammed» dediler. El a çıp DUA ettiler. Seyehat için yola çıkmadan önce ŞEYHİMİZ, DERVİŞAN'ı topladı. PİRDAŞ'ların hepsinde ve HANE halkında üzüntü vardı.

Taptuk konuşur » Yola çıkan DÖNME'yi değil VARMAYI hesap eder. Varırsak ne ala? Dönemeyişek de dönmüşüzdür. «YOLUN SONU YOLUN BAŞIDIR». Öyle olmasaydı, Yol bir değil, İKİ olurdu. İki değil, ÜÇ olurdu. Amma, biz VAHDET (Yaratanla yaratılanın TEK olduğu görüş) ehliyiz.

Yol BİR'dir. »Ali Taygun» dedi Taptuk. Ali Taygun «Emir buyrun Şeyhim « dedi.Taptuk «Rica buyuralım» dedi.Taptuk «Geride bıraktıklarımız Aile Efradımız, Evladı İyalimiz (**Bakmakla yükümlü çocuk**) kısaca Tekke size emanettir.Önce Allah'a ısmarladık, Evin iaşesi, Valide, dahi Bacı

mız ile, dahi çocuklarımız ile, İLGİLENİN, Emanetimizdir.« dedi Ali Taygun da «Emanetimizdir Şeyhim, Öz canımızdan ala'dır inşallah « dedi. Sonra Taptuğ'a Gözleri görmediği için Adem yol göstermektedir. Molla , ADEM'in yazdıklarını oku maya devam eder.Ali Taygun ve yanındakiler ile

Hane Halkı hepsi bu 3 kişi (Taptuk, Yunus, Adem) ile vedalaştılar. Taptuk, Yunus'un oğlu İbrahim'i kucağına alıp öptüğünde HÜZÜNLENDİ. Gözünden 2 damla yaş düştü. Yunus, çocuğunu öylesine içten öptü ki, karısı mutluluktan uçtu. Gözlerinden yaşlar aktı. Bacım Sultan' la Yunus büyüklerin yanında

Nasıl vedalaşsınlar, gözlerinin içi hüzünle birbirlerine bakıştılar. Edep'ten Gözlerini yere eğdiler. Adem, Şeyhin bastonunu eline verdi, Koluna girdi. Yavaş yavaş uzaklaştılar. Gece vakti bir ağacın altında «Allah, Ya Allah, Ya Allah ... zikrini çektiler. Bir ara Yunus ayağa kalkarak az uzaklaştı. İçi maneviyat dolmuştu. Coştı adeta «DAĞLAR İLE TAŞLAR İLE ,

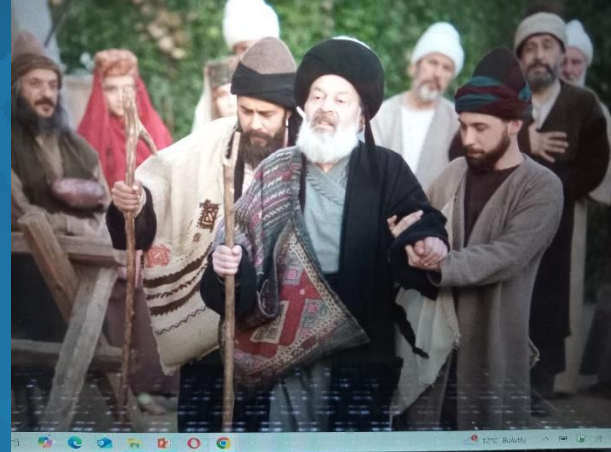

ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ !SEHERLERDE
KUŞLAR İLE ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ, SU
DİBİNDE MAHİ (Balık) İLE, SAHRALARDA
AHU (ceylan) İLE, ABDAL (Derviş) OLUP YA HU
İLE ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ, GÖKYÜZÜN
DE İSA İLE, TUR DAĞINDA MUSA İLE, ELİM

DEKİ ASA İLE, ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ,
DERDİ ÇOK EYYUB İLE, GÖZÜ YAŞLI YAKUP
İLE, OL MUHAMMED MAHBUB (sev gili) İLE ,
ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ. HAMDÜ ŞÜK
RULLAH İLE, VASFİ KULHUVELLAH (İhlas ile
O'nu bir tanımak) İLE, ÇAĞIRAYIM MEVLAM

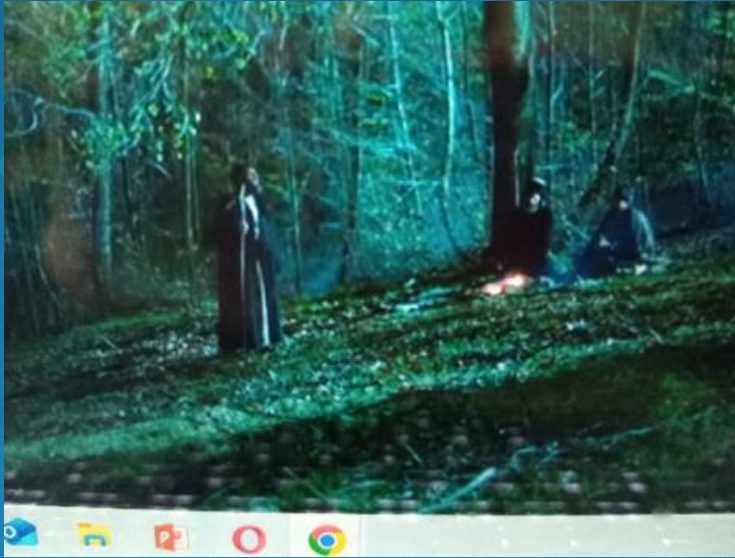
SENİ, BİLMİŞİM DÜNYA HALİNİ, TERKETTİM
KIYL-U KALİNİ (**Dedikodu**) BAŞ AÇIK, AYAK
YALIN ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ, YUNUS
OKUR DİLLER İLE, OL KUMRU BÜLBÜLLER
İLE, HAKKI SEVEN KULLAR İLE, ÇAĞIRAYIM
MEVLAM SENİ.

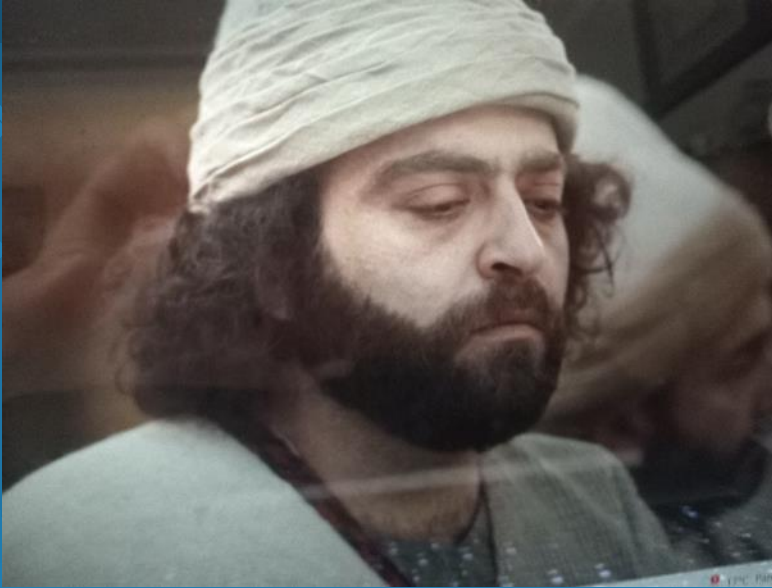
Taptuk oturduğu yerden YA HAAAK diye bir seda
çı karttı. Yunus da HAAK dedi. Taptuk tesbih'in başı
nı öptü. Zikri bitirdi. Taptuk «Çağır Yunus'um Çağır
!! TUR 'da MUSA ile, kendi yolunda, HIZIR ile ça
ğır. Hz İSA içte, Hz Musa içte, Peygamber Efendi
miz , içte, Bu yol İçten içe, HİÇ'ten İÇE, İÇE İÇE,

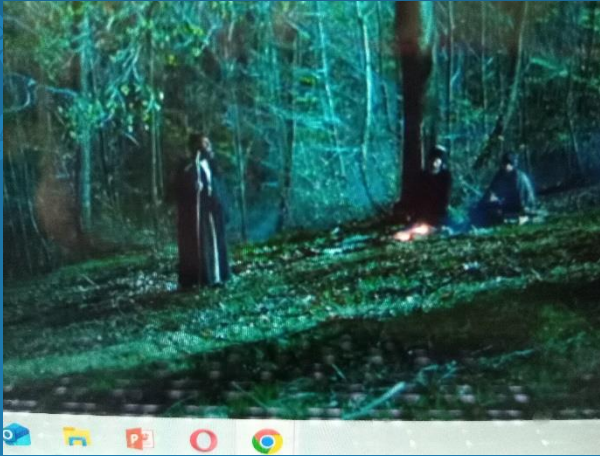
gidilirmiş değil mi YUNUS'um ! Dağlarca Odu nu taşıttırırız da, Odun'un KÜLÜ kalmaz. Eeee ne de miş YESEVİ ATA mız, « 40 Günde gelene, Amma da GECİKTİN Ha !!, 40 Senede gelene, Ne de TEZ geldin, Hangi PİR elinden tutarsa, HAK ERENLER O'na bakarlar.» Bu yazıları Molla çaba harcayıp okumakta, zaman zaman düşünmektedir.

Musa kapıya vurur. Molla «Gel hele MUSA» der. Musa »PİRDAŞ'lar toplanmışlardır. Molla «Biz bir yere kaçmıyoruz Musa Efendi» der. Molla «İhvan'a ikramda bulun ! Bağdat'tan tatlı almadık mı, Bolca ikram ediver !» der. Musa «Emriniz başım üstüne ŞEYHİM» der. Okumaya devam eder. Adem yazmış

tır. Nallıhan'dan hareketle, yol boyu 3 gün den fazla bir yerde kalmamak şartıyla, Dahi ŞEYHİMİZ'in nice kerametlerine ,Yunus Emre'nin gönlünden DİL'ine akan NİCE sözlerine FEVKALBEŞ ER (İnsanüstü) şiirini söylemelerine ve İLAHİ'sini söylemesine Şahit olduk.Dahi kayda geçmek lütfuna da nail olduk.Taptuk «Eeee Vakit ne

vakittir ADEM Efendi? Adem «Daha sabah nama zina çok vardır ŞEYHİM « der. Taptuk «İyi» der, arkasından «Ekmeğimiz su’yumuz varmıdır? diye sorar? Şehre varıp istemiyelim! Karanlıkta bir ateş yakıp altında bu konuşmalar olurken Taptuk «İşte GÖK yorgan, YER döşek, Yastığımız TAŞ, Minde

rimiz TOPRAK, Hele ATEŞİ harlayıverelim de Yunus'um ,Geceliyelim. Yunus «Siz istirahat buyrun ŞEYHİM der. Biz ADEM Efendi ile Odun toplıya lım» Adem, Taptuğ'u sevdiğinden üzerindeki örtü yü üzerine örter. O da elinin üzerine vurarak sevdiğini gösterir. Yunus ile Adem ormanın içlerine doğru yürürler.

Adem karanlıkta odun toplarken bile Yunus'un odunları incelediğini görünce «Size bir soru sormak isterim» der. Yunus «Estağfiullah Adem Efendi, cevap beklemez isen sor elbet » der. Adem Efendi «Bekle rim» der.»Hep merak eder, soramam» der. Dergahta PİRDAS'larımızdan işitmişiz,Amma benim merak

ettiğim, Şeyhimizle nerde tanıştınız? Ne vakit karşılaştınız? Hatırlıyormusunuz? Yunus «Hatırlıyorum elbette, Karatay Medresesinden iCAZET'imi daha (Diploma almak) yeni almıştım. «ŞAİR Sözü yalandır. Ümmeti Muhammed için dilimizle LAF etmek değil, Tüm varlığımızla, iş görme yoluna talibiz.» diyerek

yetiştirildik. Cübbe giydik. Nallıhan KADI'sı olarak tayinim çıktı. At'la Nallıhan'a geliyordum. Yol da Taptuğ'a rastladım. Der ve başından geçenleri tek tek Adem'e anlatır. Taptuğ'un yanına Dönerler. Taptuk Adem'e sorar «Kaç gün oldu Seyhate çıktık? » der. Adem «1 ay olmuştur Şeyhim » dedi.

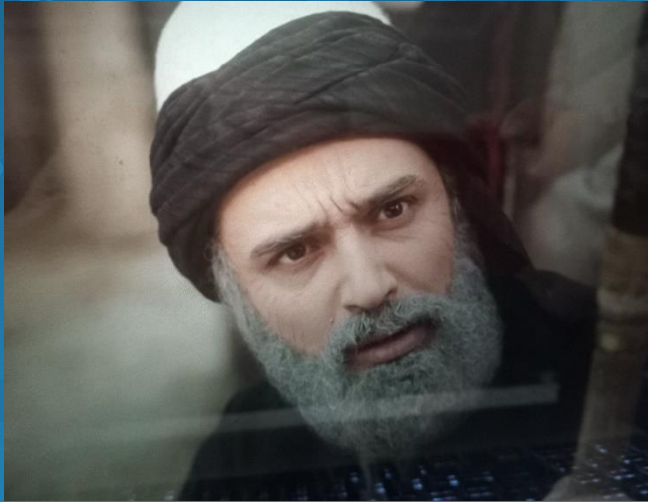
Taptuk «Yunus Emre'm !!! Hatırlarmısın? KADI
Yunus ile, İhtiyar'ın tanış olduğu vakitleri ! Gene
böyle bir ağacın misafiri olmuştuk. Allah hayırlı
ömürler versin bize. Bir yolda TANIŞ olup, YOL
DAŞ olduk Yunus Emrem, Ne yol biter! Ne YOL
DAŞ'lık ? Yol'a da YOLCU'ya da ,YOLDAŞLIK
gerek. Eeeee ne demişler? Önce REFİK !(Dost, ar

kadaş), sonra TARİK (yol) . YOLDAŞ ayna'dır. YOL'u tanıtır yolcuya. Öyle olmasaydı TUR da ğında, birlikte MEVLA'yı çağırdığı Musa, HIZIR 'a yoldaş olurmuydu? Bu anlatımın sonunda yattılar uyudular. Bu arada MOLLA'nın dervişleri dışarıda toplanmışlar, Şeyhin kendilerine SOHBET yapmasını isterler. Musa Efendi «Biz Şeyhimizin

Hangi dünyada olduğunu, ruhu nelerle meşguldür bilemeyiz diye onları iknaya çalışır.Bana söylediği sadece RAHATSIZ edilmiyelim.» der. Der viş» Şeyhimiz HAC’dan döneli cemalini göstermeyince kendimizde Kusur arar olduk» der. Musa «Biz de merak eder dururuz,HAC’dan döndü ve odasına kapanmıştır.» der.Molla okumaya de

vam eder. ERENLERİN HİMMETİNİ(Yardıımı),
BEN BANA YOLDAŞ EYLEYEM,HER NERE
YE VARIR İSEM, CÜMLE İŞİM HOŞ EYLE
YEM, KOYAM BU DÜNYAYI GİDEM, ÇÜN AH
RETE SEFER EDEM,CENNETTEKİ HURİLERİ
BEN BANA YOLDAŞ EYLEYEM,TENE YUMU
ŞAK GİYMİYEM CÜMLESİNDEN FARİĞ (el

çekmek Geri durmak) OLAM,DÖŞEĞİMİ TOP
RAK EDİP YASTIĞIMI TAŞ EYLEYEM,VURAM
YIKAM NEFS EVİNİ, OD'A (Ateşte) YANA HIRS
VE HEVA, EL GÖTÜREM ŞİMDİDEN GERİ
NEFS İLE SAVAŞ EYLEYEM. TENİM DAHİ CA
NİM DAHİ HİÇ BİLMEDİ ENEL-HAK'KI.(ben
Hak' kım, Hak'tan gayri değilim) ŞİMDİYE DEK

BİLMEDİYSE,ŞİMDİDEN GERİ TUŞ EYLE
YEM,(Bilgilerimi geri alayım) BU GÜN GÜLEN
KİŞİ BUNDA ,YARIN AĞLAR İMİŞ ONDA, RE
VAN (Yürüyen) DÖKÜP GÖZYA ŞINI, YASTIĞI
MI YAŞ EYLEYEM.MİSKİN YUNUS ÇAĞIRIP
DER, AŞIKIYIM MİSKİNLERİN, DERVİŞ DE
ĞİL İSE DİŞİM, İÇİMİ DERVİŞ EYLEYEM.

Adem not düşmüş, Yunus Emre'nin dilinden dökülen şiirler, Yolu da zamanı da unutturuvermişti. Sıcak bozkırlarda bir seher yeli gibi esen gönlümüze, soğuk gecelerde yüreğimizi ısıtan, gözümüzü ısıtan Ateş gibi. Yol mudur geçen, vakit mi? Birbirine karıştı se yehat. Aylar oldu Nallıhan'dan ayrılmıştık.

Anadolu'yu bir boydan bir boya yürümüş, yukarı illere (Tebriz'e) yaklaşmıştık. Taptuk «İşte şehirler efendisi, ŞEHİRİ-YAR Tebriz Yunus» dedi. Tepeden baktılar. Biz Şehrin içine varmalıyım.» Döndüğümüz de aynı istikametten yol alır, Varırız CAN'lara. Eeee YUNUS'um çoğu gitti azı kaldı

Doc.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

NAHCIVAN'a, oradan ŞEKİ'ye (Azerbeycan'ın kuzeyinde bir şehir) oradan da YAHA varırız. Allah'ın izniyle.

Molla Adem'in yazdıklarını okumaktan yorgun düştü. Birden gözünde Taptuk ile halasını ziyaret ederken bir KABLUMBAĞA görmüşlerdi.

Molla kamlumbağayı

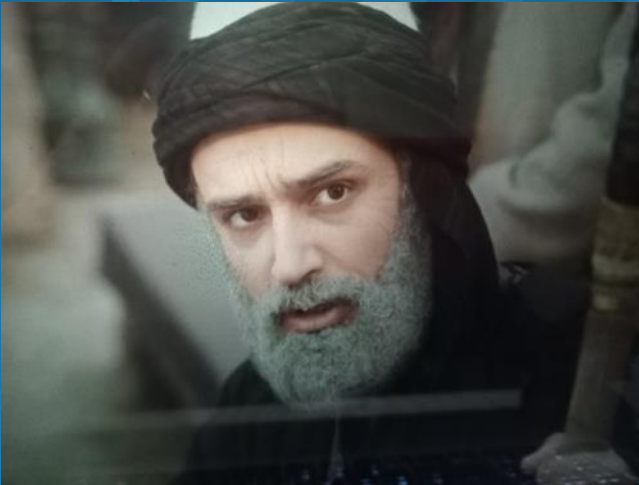
hiç sevmemişti. Taptuk' da «hey ihtiyar dur, iki ke lam edelim, deyip yerden aldı, Molla'ya ENSESI'ne bak Ensesine , çakı izi varmıdır? Daha önce evin yanında da KABLUMBAĞA' yı eline alıp KASIM'a al bakalım şunu avluda yayılsın demişti, bu sahneler gözünün önüne geldi , O da Taptuğ' a hitaben ben

Kusur üstüne kusur işlerim, sen yine de beni affe
der oradan çıkartırsın. Binbir günah işleriz, siz bir
kere olsun biz den yüz çevirmezsiniz, deyip günah
çıkarttığı gün leri hatırlar.»Taptuk « İnsan'ın yüzü
HAK'kın nazargahıdır. O'ndan Yüz çeviremeyiz.
Kasım'ım » der. Birden Molla kendine gelir.

Bunları okumak Molla'ya sıkıntı verir. **Öf**' ler **Püf**' ler ama gene okumaya devam eder. BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE, Bu kıldığın namaz değil, YETMİŞ İKİ MİLLET DAHİ, Elin yüzün yumaz değil (**yıkamasın**) BİR GÖNÜLÜ YAPTIN İSE, Er eteğin tutun ise, BİR KEZ HAYIR ETTİN İSE

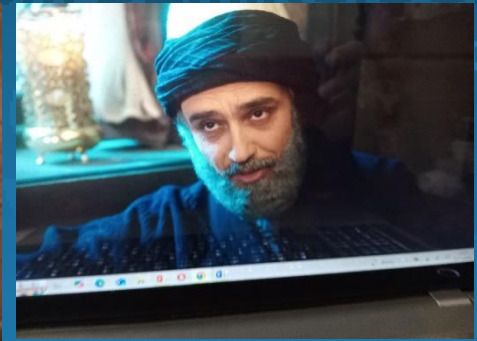
Binde bir ise az değil. YOL ODUR Kİ DOğRU
VARA, Güz odur ki Hak'kı göre, ER O'DUR Kİ
ALÇAKTA DURA, Yüceden bakan göz değil.
ERDEN SANA NAZAR OLA, İçin dışın pürnur

ola, BELÎ (Evet) KURTULMUŞTAN OLA! Şol
(şu) kişi kim gammaz (söz getirtirp götüren) değil,
DOĞRU YOLA GİTTİN İSE, Er eteğin tuttun ise,
BİR HAYIR DUA ETTİN İSE, Birine bindir az
değil.

YUNUS BU SÖZLERİ ÇATAR,Sanki Balıyağa
katar, HALKA META'LARINI (Ticari mal) SA
TAR,Yükü Gevher'dir (Cevher)Tuz değil. Molla
bu son şiirleri de okuyunca kendi kendine KÜFÜR
söyler adına ŞİİR der diye konuşur.Kafası hala«Bir
kez Gönül kırdın ise, kıldığın namaz değilmiş»

TAPTUK-YUNUS-ADEM

« AZERBAIJAN SEYAHATLERİ »

YAHA TEKKESİ

Doç.Dr.

EMİRCİOĞLU

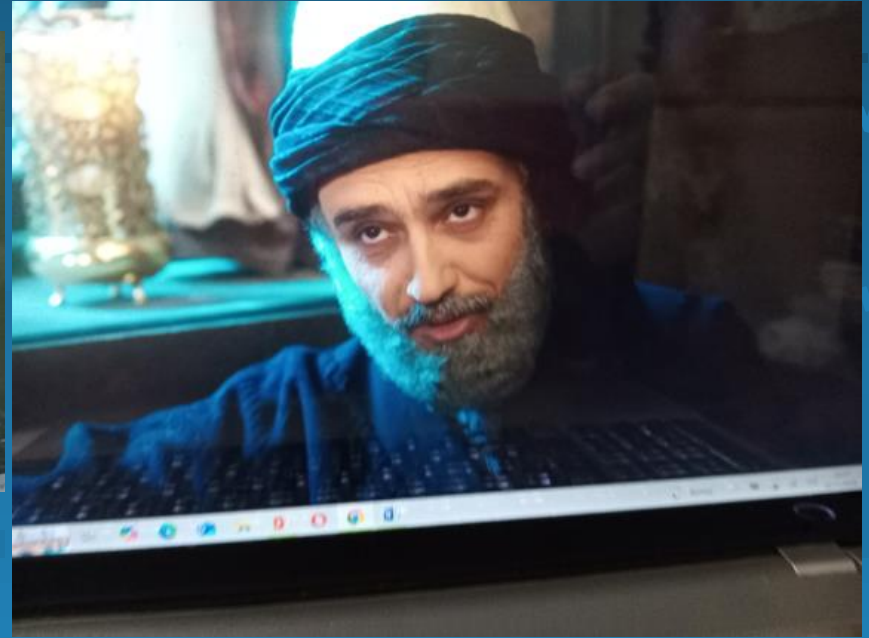
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992

cümlesine takılır, dönen plak gibi kendi kendine tekrar eder durur. Yunus' la yaptığı kavgayı hatırlar. Son cümle si »Bile istiye dinsizlik edene DİNSİZ denir « demişti.

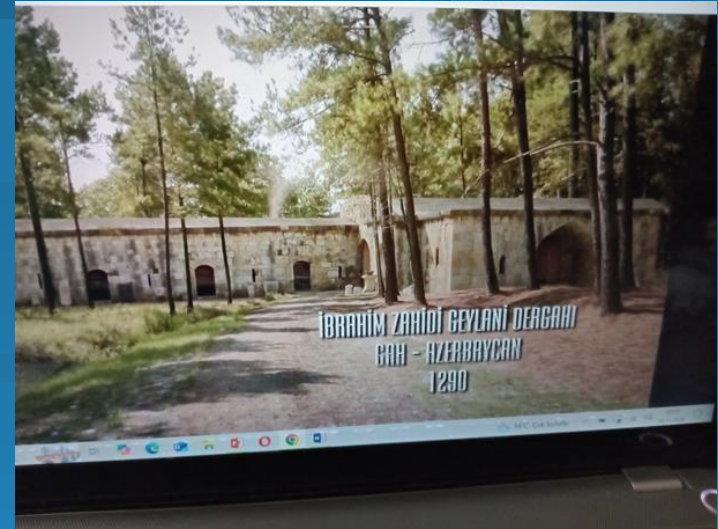
Taptuk «Hadi Yolcu yolunda gerek CAN'lar diye rek Yunus'u uyardı.

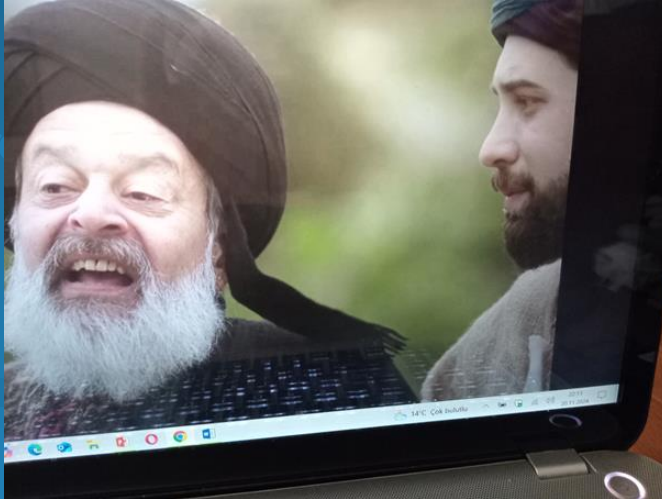
üçü de eşyalarını topladılar, Torbalarını omuzlarına aldılar. Adem «Burdan nereye devam ederiz Şeyhim « dedi. Taptuk «Önce ŞEKKİ'ye varalım, Amma kimseye uğramayıp kimseciklere zahmet vermiye lim derseniz ordan ZAGATALA'ya (Azeri şehri) varırız, Bir nefes daha alıp verende ,

YAHA ‘ya varmışız. Ocağımıza, gençliğimiz orada geçti. Bir Aşk’tan bir Aşk’a savrulduğumuz günler! HADİ BİSMİLLAH deyip yürümeye koyuldular. NALLIHAN’dan ayrılalı 6 aydan fazla olmuştu. Şeyhimizin söylediği gibi, Tebriz üzeri ŞEKKİ ye, Oradan ZAGATALA’ya, oradan da Şeyhimizin ye tiştiği YAHA adındaki yerde bir TEKKE vardı, oraya

ulaştık.Orada Taptuk ile Oradaki ŞEYH buluştular. Birbirlerini övücü sözler söylediler.Taptuk, Yunus ile Adem'i tanıttı. Oranın Şeyhi, Yunus'un şiirlerini taa Anadoludan gelen dervişlerden duyduklarını söylediler. Oradaki dervişler tek tek kendilerini tanıttılar.»Himmetinize muhtacız Şeyhim» dediler Taptuk'a.

Ö da «**Hizmetinize muhtaç tüm mahluklar**» dedi. **Molla** okuya okuya yoruldu. Kendi dervişlerini de bir türlü Sohbeta alamıyordu. **Musa** ,Şeyh'e yemek ve meyveler getirdi.»Daha önce getirdiklerinden tek lokma yememişsiniz **ŞEYHİM**» dedi. **Molla**» Hoca Nasreddin'in dediği gibi, Kaç sene oldu **bu** **Eşşegi** besleriz dururuz.Biz dahi unuttuk, Varsın

Birazcık da AÇ BEKLESİN « der. Musa «Başkaca bir emriniz var mı Şeyhim « der. Molla «Sohbeti yarına sarkıtalım Musa Efendi» der. Musa efendi odadan çıkar.Molla okumaya devam eder. «Akşam namazından sonra, Şeyhimizin geldiğini duyan pek çok DERVİŞ hayır duasını almak için DERGAH'a gelmişlerdi. Taptuk «Onca yolu söz işitmeye geldik

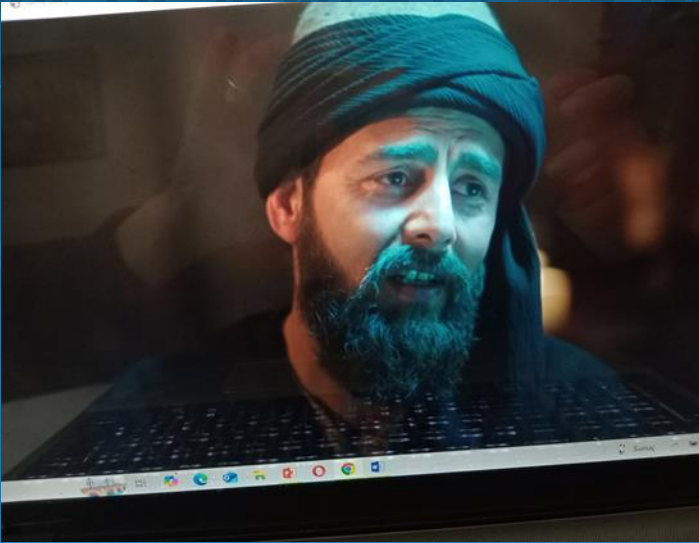
dedi. Hele bir ihya edelim gecemizi, ZİKİR yapalım
ŞEYHİM dedi. Oranın Şeyhi de »İzin verirsiniz
CAN 'lar Yunus Emre'nin bir ilahisini söylemek
isterler « der. Taptuk «Söz zamanı aşar elbet ! Kendin
den evvel söz' ü gelir Yunus Emrem'in. Hele dinle
yelim o vakit ! «GELİN HEY İHVAN-I YAREN

LER,(Çok samimi dostlar,arkadaşlar) SİZİN İLE
DİYELİM HEMEN ALLAH İlahi tüm ihvanların
büyük bir zevkle söylemesi ile son bulur. CAN' la
rın okuduđu Yunus Emre'nin ilahisinden sonra Ce
maat şevke gelmişti.Taptuk Yunus Emrem'e söyle

di.» Şevkimiz vardır **Yunus Emrem**, hele şiir söyle
yiver de, **İŞİTSİN CAN' LAR** « dedi. **Yunus** «**Des**
tur Şeyhim, HİMMET ŞEYHİM diye Taptuğ'a
baktı. Başladı okumaya :
HAK cihana doludur. **KİMSELER** Hak'k1 bilmez
ler . O'nu sen senden iste, O' senden ayrı olmaz.

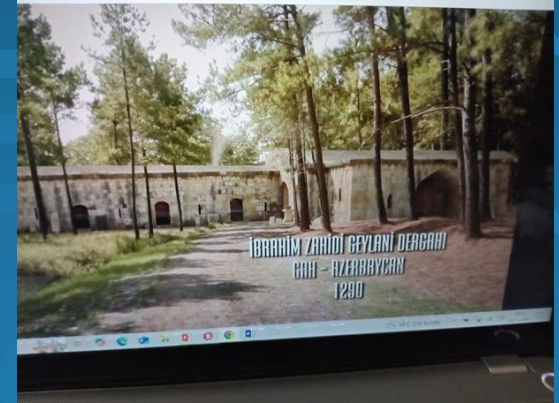
Dünya' ya inanırsın,«Rızka benimdir» dersin, Niçin yalan söylersin, Çün hiç dediğin olmaz.Ahret, gayet ırak' tır.(uzaktır) Doğruluk iyice az' ıktır.(azalmıştır) Ayrılık sarp firak' tır.(derin bir üzüntüdür)Hiç giden geri gelmez.Dünyaya gelen göçer, bir bir şerbetin içer. Bu bir köprüdür geçer, cahiller onu bilmez.

Gelin tanış olalım, İşi kolay kılalım, Sevelim sevelim, Dünya kimseye kalmaz. Yunus sözün anlarsan ,söz manasın dinlersen, Sana bir amel gerek, burda kimseler kalmaz.» der ve şiirini bitirir. Adem yazmış »PİR'ler gittikleri yerlerde 10 gün den fazla gecelemezlermiş. Bu usuldenmiş. Şeyhimiz

O İbrahim-i Dergahı'nda kaldığımız sürece, Şeyhi miz pek çok sohbetler ediverdi. Etraftan pek çok kişi elini öpmek için geldiler. O da zaman zaman sohbet yapıyordu. Bir PİR'daş, Allah'ın insanı niçin yarattığını sordu? TAPTUK bu soruya «Ben CİN leri ve İNSANLARI yalnız beni tanıyıp bana

kulluk etsinler diye yarattığını söylüyor Kadir ÇA
LA BIM dedi. (Zariyat suresi 56.ayet) : [Ben cin
leri ve insanları ancak beni tanıyıp bana kulluk et
sinler diye yarattım.] demektedir. Dilimiz TÜRK
dilidir. Türk diline danışalım o va kit, KUL LUK
TAN mana, tapmak'tır. Kul ol

manın nişanesi TAPMAK' tır. KİME? Peki ! Efen
disine ! Efendisi kim? Kimin kulu ise o ! Kul var ise
, PADİŞAH 'da var. Kulluğun manası, TAPMAK '
tır. Tapmanın manası ne ola ki?

Madem ki TÜRK dilince söyleyecez? Nedir TAP MAK ? BİLMEK'tir. BULMAK'tır. Bilmeden Tap ma olur mu? İnsan Bilmediğine TAPAR MI? Allah 'a taptık, Allah'ı bildik. Ne için ? Çünkü ALLAH'a kul'uz. O vakit! BİLİNMEK İÇİN YARATTI. Hadi si Kudsi'de demez mi? «Ben Gizli bir Hazineydim

Bilinmeyi istedim. [Kenz-i mahfî tabiri hadis olarak da rivayet edilen, “Bilinmeyen gizli bir hazine idim , bilinmek istedim, bilineyim diye halkı (kâinat) yarattım” (Aclûnî, II, 132) ifadesinden alınmıştır.] sevdim, O sebepten Varlığı VAR ettim, yarattım.İyi de, bu bilme , nasıl

bir **BİLME** dir. İşte bütün mesele **BİLMEYİ BİLME**'de. » Eser'in içinde **SANATKAR**'ı görme. Sanatkar bilinmeyi istemeseydi ? İcra edermiydi? **BİLİCİ** olan Kim ? **İnsan** ! Muhatap kılmış kendine !

Değil mi ki? Muhatabı İNSAN'dır. O vakit insan deyip tek kelime de geçivermeyeceksin öyle? Hele bir bak **O**'nun macerasına, **İLK**'in Çamur'du. Çamur dediğin ne ola ki; **Bir AVUÇ** toprak, **bir AVUÇ** su, Sonra YEDİ Deveran (**Evre**) dan geçti, ET'e, KEMİĞ'e büründü. Bak hele çıktığı yola, Vardığı menzile ! Ya ne demeye geldi de, İNSAN'da durdu

Onca yolu, O'nu bile deyi elbet, PADIŞAH'ı bile tanıya, O'na tapa, O'na kul ola, Ya O'nu bilende ne ola ki, Ne olacak CAN'lar ! O'nu bilen, kendini bilmez mi? Kendini bilen, O'nu bilmez mi? Ne der ? «NEFSİNİ BİLEN RAB'BİNİ BİLİR» Rab'bini bilen de, NEFSİ'ni bilir elbet. Madem ki MUHA

TAB kıldı, yarattı, İşte Çamurdan insan suretine onca yolu **KENDİNİ BİLMEK** , **NEFSİNİ BİLMEK** dahi **RAB'İ** ni **BİLMEK** için yürütüverdi İnsan'a. Ve hepsini TEK yaptı. Hayvanat gibi kimin su dibinde, kimin gökyüzünde, kimini de yeraltın da **YARATMADI**. Gencele'liyi de bir yarattı

Namlı Havlu'yu da , Farsi'yi de, Arabi'yi de, Hindu'yu da, Yunan'ı da dahi Mağribli'leri de BİR ya rattı. O sebepten buyurmaz mı? «YA EYYÜHEN NAS ! (Ey İnsanlar ! –Bakara suresi 21 ayeti) » 72 kavme tek nazarıyla bakmamak olur mu? Şimdi. Kitabı inkar değildir Bu? CAN'lar. Sebep ?

Çünkü İnsan kıldı. **KENDİNE MUHATAP KILDI.**

Böylece **Taptuğ'un Sohbeti** sona erdi.

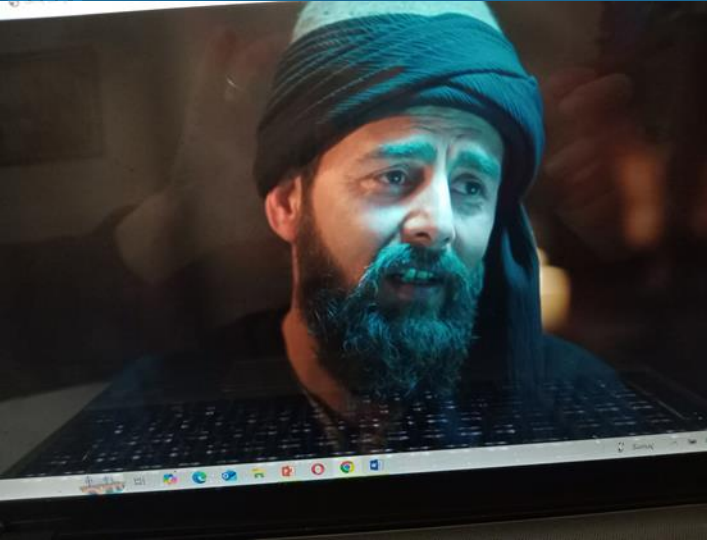
Dönüş yolun da **SÖZ'ü BAL** eyledi Yunus Emre !

Yukarı illerin **CAN**'ları dahi, **MEST** olup **ŞEVKE** geldiler. **Yunus EMRE'M** söyledi ;» KUL PADİ
ŞAHSIZ OLMAZ, PADİŞAH KUL'SUZ DEĞİL

PADIŞAH'I KİM BİLDİ? KUL ETMESE YORT
SAVUL(Padişah geçerken savulun yoldan, çekilin
yoldan bağırışı) SULTAN DAİMA SULTAN,KUL
DAİMA KUL İDİ. O KADİM (Çok çok eski) PA
DİŞAH TI. USÛL İÇİNDE USÛL (Esas, yöntem
,ilke), TANRI KADİM (Çok çok eski) ,KUL KA
DİM, AYRILMADIM BİR ADIM.

GÖRKÜL KİM? TANRI KİM DİR? ANLA EY
SAHİP KABUL.BİZE BİRLİK SARAYIN DOĞ
RU BEŞARET (müjde, iyi haber) AYIN, GEÇ
İKİLİK FİKRİNDEN , KOGİL (bırak, çek git)

Doç.Dr. İrfan AY / Arş

BENLİĞİ YA KUL. GÖR ŞİMDİ GİZLİ SEYRİ,
SEYR İÇİNDEKİ SIRRI, KUL BİLMEZ BU TED
BİRİ, KİME DEĞDİ BU NÛZULİ.(bu gizli seyir
hali, seyir içindeki sır kime indi)

Doç.Dr. İrfan AY / Ar

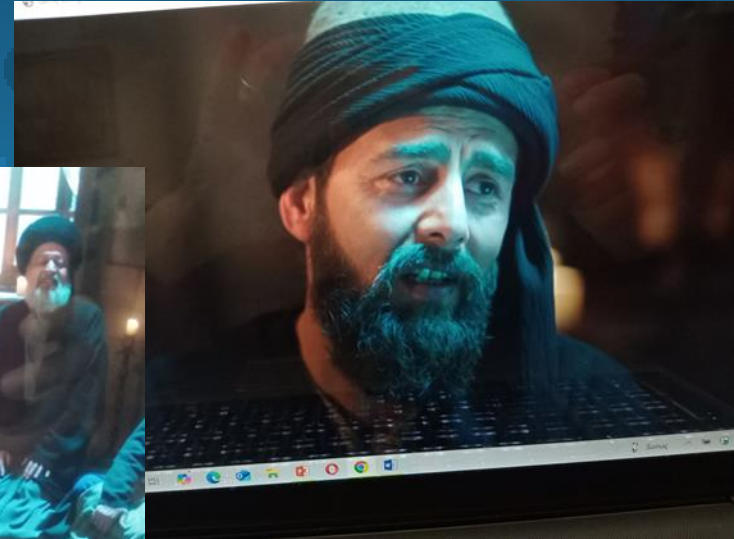
AYET AYET KAMUSUN (deniz ,okyanus) , NE
KÂN-Ü (kaynak) NE MADENSİN, SÛRET-İ PÜR
MÂNÎSİN, PADİŞAH-I SENDE BUL. GEL ŞİM
Dİ HİCABIN (Perde,örtü) AÇ, SEN DEN AYRIL
SANA KAÇ, SEN DE BULASIN MİRAC, SANA
GELİR CÜMLE YOL. NEYE VARDIN EY

ÂKİL(Akıl11ı) ,BİR AĞIZDAN CÜM LE DİL,
CÜZZİYATI(Ufak,tefek) MÜSELSİL (Birbirini
takip eden)HABER VERİR AKL-I KÜL. YUNUS
BAK NERDESİN? NE YERDE NE GÖKTESİN?
BEKLE EDEP PERDESİN, GEL ŞİMDİ GEL
TAPU KIL.(İtaat et)

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.

Adem «Yazar, Dönüşümüz yakındır Anadolu'ya
ŞEY'HİM. Yaşadığımız cümle sergüzeşti (macera)
esnasında Yunus Emre'nin söylediği bütün şiirleri
burada da kaydetmek nasip olmuştur.» Der. Adem
yazdıklarından büyük keyif almakta, mest olmakta
dır. Molla Adem'in yazdıklarını okumaya devam

Eder. «Severim ben Seni Candan içeri, Yolum öt
mez bu erkandan (Üst rütbeli) içeri, Nereye varır
isem gönlüm dolusun. Seni nerde koyam bundan
içeri, Bana sorman ben bende değilim. Suretim boş
gezer suretten içeri, Beni benden alana ermez elim,
Kadem (Allah dostu) kim basa Sultandan içeri. Te

selliden nasip Erdi kimine, Kiminin maksudu bun
dan içeru. Kime dokunduysa ol dost nazarı, O'nun
şulesi var günden içeri, Senin Aşkın beni benden
alır, Ne şirin DERT bu dermandan içeri. **Şeriat, Ta
rikat** yoldur Varana, **Hakikat Marifet** ondan içeru.
Süleyman kuş dili bilir dediler. Süleyman var Süley
mandan içeru

YUNUS EMRE'NİN ŞİİRLERİNİN ARAPÇAYA ÇEVİRİLMESİ (Endülüslü Ahmet Efendi) KISSASI

Sulûk seyreden aşkın erine, Nice mezhep olur,
dînden içeri.

Ali Taygun yabancı Derviş'e «Yazdın mı Ahmet Efendi» der. **Yunus'un şiirleri** dilden dile çevrilmektedir. **Ali Taygun Derviş'e** «Türkçe'nin Hakikatini muhafaza edesin, **Yunus Emre'yi** örnek alasın ken

dine, Nasıl da **ARI-DURU** dur sözleri, Bu sözler **HAKİKAT ALEM**' inden akar. **SAF** ve de **BER RAK**, Tercüme ederken, bu husussa **DİKKAT** ede sin.» der. **Derviş** de «**Tamamdır, Ali Taygun**» der. **Ali Taygun** «Efendi, EFENDİ tamı tamına üç hece. Derviş tekrar eder. **Ali Taygun** E Fen di « der.

Derviş «İstesem bile **Yunus Emrem**'in söz'lerini Bu landıramam.bu imkansız bana» der. **Ali Taygun** «De ğildir elbet !, HAKİKAT 'tir, Sözleri !, Şeyhim der ki ; **HAKİKAT KELAMI** (Sözü) **TERCÜME** istemez. Yaz hele devamını » der.Sorar «Şeyhimiz hangi vakit döner seyhatten? **Ali Taygun** «Yakındır inşal

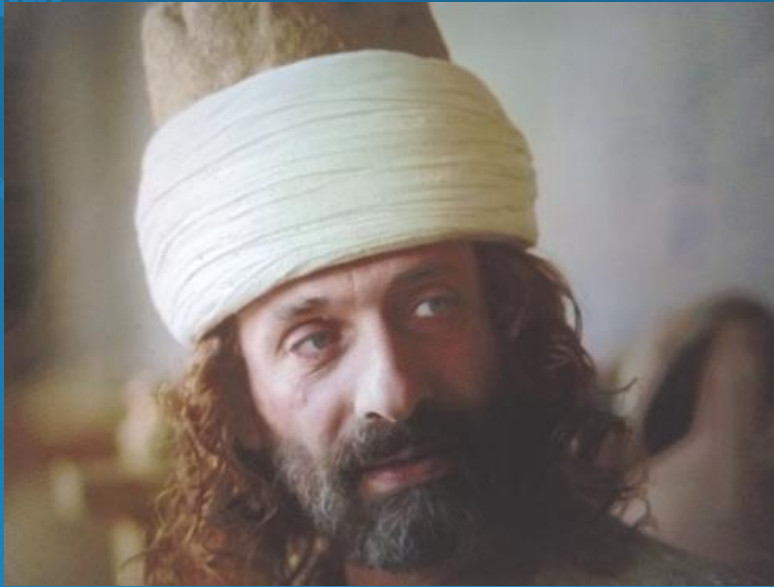
lah « der.Bütün bu olup bitenleri **Molla** elindeki kağıtlardan okumaktadır.»Endülüsten çıkıp **Taptuk Emre Dergahı**na gelişim 6 ay olmuştur. **Şeyh Efendi, Yunus Emre** ,dahi bir **Derviş**i yaptıkları seyhatten dönene kadar,Türk dilini iyice, kavramışızdır inşallah. Daha bir çok Yunus Emre şiirlerini TÜRK dilinden

Arapça'ya aktarmaya çalışmışız, Bu iş sırasında görmüşüz ve dahi anlamışım ki, Yunus Emrem'in şiiri, SÖZ değil, MANA' dır.O'nun söylediği MANA'yı, hangi dile giydirir isen, o manayı okursun. İşte bu cihetle(yönle), Yunus Emre Türk Dili'ni, RABBANİ bir dille süslemiştir.Türk Dilini HAKİ

KAT'in DİLİ yapmıştır. Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi'nin ömrünce talebelere öğretisi olan VAH DETİ VÜCUD (Yaratanla, yaratılanın **TEK** ve **BİR** olduğunu savunan görüş Bu varlık ezelidir; çoğalma, bölünme, değişme, yenilenme kabul etmez.) inancı, Yunus **Emrem**'in şiirlerinde dile gelmiş **TASTAMAM**. Şahitlik ederiz ki; Yunus Emre

nin şiiri,Kuran ayetlerinin varlığın birliği zaviye
sinden (**açısından**) tefsirdir.Geceler günlere eklen
di, zaman eridi gitti.Bir kuşluk vakti idi ki; **Şeyhim**
yanında **YUNUS Efendi** ile çıkageldiler. Adem
efendiyi yukarı illerde **HALİFE** olarak bırakmış
Şeyhimiz !Biz de yollarına düştük.Bacım Sultan,

YUNUS EMRENİN KIZ ÇOCUĞUNA İSİM KONMASI KISSASI

Bacım Sultan, ve Yunus Emrenin evlatları ile kavuştuğuna çok mu çok sevindik. Yunus Emre ile Seyhim seyahatte iken bir kız çocukları olmuştu. Şeyh Efendinin dönüşü beklendiği için heniz İSİM konmamıştı. Şeyh Efendi çocuğu kucasına aldı. Birinci çocukda olduğu gibi kulağına tekbirler okudu ve

di küçük kıızı kucasına alanda tekbirler ile ismini fısıldayıverdi.

ismini fısıldıyıverdi.Üç defa FATIMA FATIMA
FATIMA dedi.Seyhatten döndüklerinde ilk akşa
mında Şeyhi ve Yunus Emreyi sevenleri dergah'ı
doldurmuşlardı.

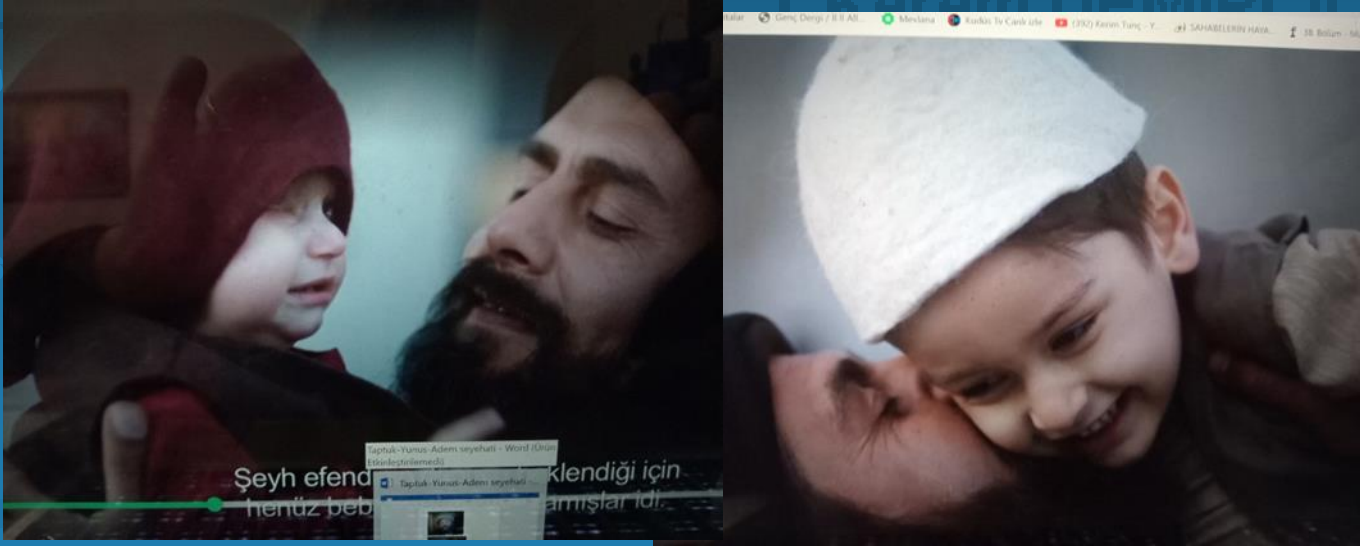
Namaz'ın ardından, YUNUS EMREM şiir söyledi.
«Hak'tan gelen Şerbeti içtik Elhamdülillah, Şol şu
kudret denizini geçtik elham

dulillah, Şol karşıki dağları, meşeleri, bağları, sağlık sefalık ile aştık elhamdülillah.Kuru idik, yaş olduk, kanatlandık kuş olduk,birbirimize eş olduk, uçtuk elhamdülillah.Vardığımız illere şu sefa gönüllere, Baba Taptuk manisin saçtık Elhamdülillah. Bacım Sultan elinden, şeker damlar dilinden,dost bağının yolundan geçtik Elhamdülillah.Beri gel barışalım,

Yâd (Anmak) isen bilişelim (karşılıklı tanışık çıkma), At'ımız eğerlendi, estik elhamdülillah, İndik Rum'u kış'ladık, çok hayır şer işledik. Üç bahar geldi geri, göçtük Elhamdülillah. Dirildik pınar olduk. İrkildik, ırmak olduk. Aktık Denize dolduk. Taştık Elhamdülillah. Taptuğun tapusunda

Kul olduk kapısında, Yunus miskin ÇİĞ idik, PİŞ
TİK Elhamdülillah.

Meclis dağıldıktan sonra, Şeyhim ÜN' ledi. Hele an
latıveresin, Nereden gelirsin ? Ne demeye gelirsin?
Yunus, yabancı Derviş'in dilince konuşarak soruyu
anlayacağı şekilde tekrar sorar !Derviş « Bilmişim

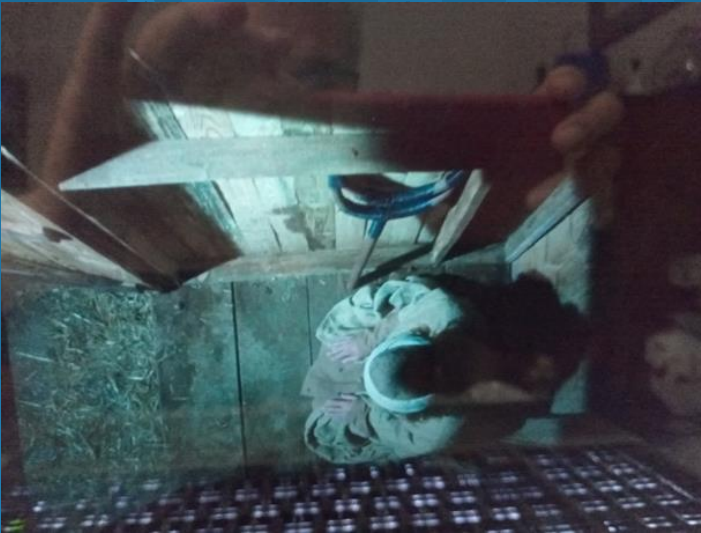
Yunus Emrem ! Endülüs te «KURDUBA» adı veri
len şehirde yaşarım Şeyhim. bir kitap dükkanında
yım.SAHAF'lık yaparım.Bir gece rüyamda, ŞEYH
– ekber'i (Muhyiddin Arabi) gördüm. O şeyh söyle
di bana ki; İZ'imi takip et ! NALLIHAN'a var. O'
nun yolunda İskenderiye, ŞAM,Bağdat'a Malatya'

Ya,Kayseri'ye, Oradan Konya'ya git. Dedi VAR
DİM Şeyhim sonrası, Huzurunuzda geldim.» der.
Taptuk «Rahmet ola ŞEYHİMİ'z ARABI'ye ! Rab
bim HİMMET'inden mahrum etmeye, İyi bakalım !
Hoş Gelmişsin ! Hele Abdest tazeliyesin!Sana HAL
VET (Tenhaya çekilme ,Yalnız kalma) görünür.

Yunus» Bir parça ekmek ile bir tas su koyuverelim mi Şeyhim?» dedi.Taptuk «Ne ekmeği O ? Ne su'yu ? 40 gün ekmek yok ! Su yok Ahmet'e !» «Kendini ara bakalım kendinde !Taaa Endülüs'ten buraya n'apmaya geldin? Kendini aramaya gelmişsin.» der. Molla bu satırları okur, Eline Yunus'un bir şiiri geçer. AŞK - «İşitin ey YAREN'ler, kıymetli nesne dir AŞK,

Değmelere verilmez. Hürmetli nesne dir AŞK, Hem CEFA'dır, hem SEFA, Hamzayı attı KAF'a, Aşk iledir Mustafa, Devletli nesnedir AŞK. Dağ'a düşer kül eyler, Gönüllere yol eyler, Sultanları KUL eyler, Hikmetli nesnedir AŞK. Kime kim vurdu Ok, Gus sa (gam, elem) ile kaygu yok. Feryad ile Âhı çok, Firkatli (Ayrılık acısı) nesnedir AŞK. Denizleri

Kaynatır, Mevce (Dalga,dalga,ses) gelir oynatır. Kayaları söyletir.Kuvvetli nesnedir AŞK. Akılları şaşırtır. Deryalara düşürür. Nice ciğer pişirir. Key (kilit rol oynayan) Od'lu (Ateşli) nesnedir AŞK. Miskin Yunus n'ylesin, Derdin kime söylesin, Varsın dostu toylasın(kandırsın), Lezzetli nesnedir AŞK.

YUNUS EMRE'NİN ŞİİRLERİNİN LATİNCE'YE ÇEVİRİLMESİ (Macar Derviş) KISSASI

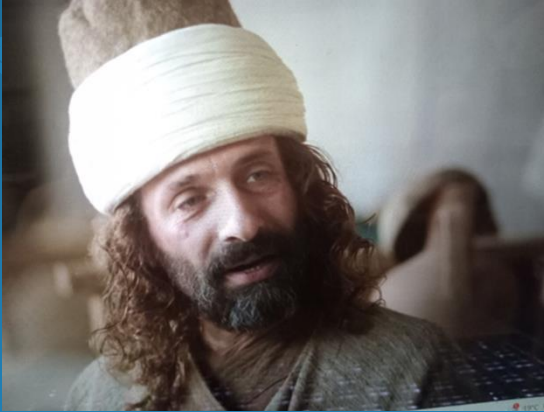
Türklere esir düşmemin üzerinden tam 10 sene geçti. Artık Türk Diline bir Türk kadar hakimdim. Antalya'da esir düştükten sonra, kayseri'deki Yabancı pazarında beni satın alan beni bir DERGAH'a armağan etmiş, Şeyh Mahmut'ta en son beni azad edivermişti. Müslüman olduğum için Anadolu'da

kalmaya, Macaristana'a geri dönmemeye karar vermişim. Anadoluyu boydan boya gezerken, yolum Taptuk Emre dergah'ına düşmüş, Allah'a hamd olsun ki, Yunus Emre'nin şiirlerini Latin harflerine aktarmak, bize nasip olmuştur. Bizden evvel gelip Şeyhimin HALVETE soktuğu Endülüslü Derviş

Ahmet'e **Taptuk Emre**» Var git şimdi, Şeyh-i Ekber diyarında Endülüste **SÖZ**'ümüzü anlatıveresin **CAN**'lara, **Söz**'ümüz nedir dersen, Söz'ümüz **YUNUS EMRE**'nin şiirleridir. **ONLAR HAKİKAT**'tir **SU** gibi. **HAVA** gibi, **GÜNEŞ** gibi, **TOPRAK** gibi, bir **HAKİKAT**'tir. Bu konuşmadan sonra gitme vaktiydi.

Şeyhimiz Akşam namazından sonra, sırtını sıvazladı, Yunus Emre'nin Arapçaya çevrili şiirlerini de heybesine koydu. Molla bu sayfaları okuya okuya iyice yoruldu. Ona rağmen kağıtlardan birini eline aldı. Yunus « **HAK, HAK** diye diye odun kırıyor du. **HAK** diyor oduna vuruyordu. Ağaçtan bir **koza**

lak düştü,taa önüne kadar yuvarlandı.Yunus,a dog ru bir ATLI grubu geliyordu. Atlıların başındaki «Esselamu aleyküm ! « dedi. Yunus «Aleyküm se lam Sultan'ım» dedi. O «Derviş ne eylersin ? « dedi.Yunus « Odun keserim Sultan'ım !»bir müd det sessizlik oldu. Atlıların başı bir kese çıkarttı,

Derviş'e doğru uzaltdı. Yunus» O ne ola ki Sultan'ım « dedi. Atlı başı »Bu dünyadaki en iyi hizmet kâr bu, her nereye göndersen boş gelmez» dedi. Yunus «Adı ne ola? Ki» dedi. Atlı başı «Altın'dır» dedi. Yunus «Çok değerli olsaydı cümle varlığı ALTIN dan yaratırdı. Demek kıymet ALTIN da olmasa gerek, Dünya Malı Sultan'ım ! Neye yarar? Taş,taş

Ağaç, ağaç olan da hoştur. Atlıbaşı şaşı kaldı bu işe! Ayrılıp gittiler. Yunus nehir kenarında HAK diyerek irkildi. İçine havayı çekerek HAAAK dedi. Namaz'ını kıldı, kalktı. Uzun süre eğri odunlara baktı, sonunda onları da diğerlerinin yanına koyma ya karar verdi.» EĞRİLİĞİ KOYASIN, DOĞRU YO

LA GELESİN, KİBRİ, KİNİ ÇIKARGİL, ERDEN
NASİP ALASIN.NE VERİR İSEN ELİNLE, O VA
RIR SENİNLE,BEN DESEM İNANMAZSIN, VA
RACAĞIZ GÖRESİN.GÖNÜLDE PAS OTU
RUR, ORDA SENİ YİTİRİR.İÇERİ ŞAH OTU
RUR, GİREMEZSİN GÖRESİN.ONİKİDİR

HÜCRESİ, YEDİ DERVAZESİ (Kale ve şehirlerin, külliyelerin giriş kapısı) VAR, ORDA İKİ DİLBER VAR, BİLMEZSİN Kİ SORASIN , VAR KARDAŞI NI ÖLDÜR, DAHİ AVRADINI BOŞA, ANANA KABİN KIYDIR, HAKKI AYAN GÖRESİN. BİÇARE MİSKİN YUNUS, I'ŞK DAN DA'VA KILAR

SIN, DOSTAN HABER GELECEK, YÜZ SÜRİYİ
VARASIN. Molla geçmişte Yunus'a yaptıklarını ha
tırlar. İsmail O'na «Yunus Ağam halim selimdir di
ye tepesine çıkarsın» demişti. Birden gözünün önü
ne geldi. Molla «Hele de bakalım ne demişiz? İsma
il de «Dinsiz demişsin ! Başka diyecek laf mı ka

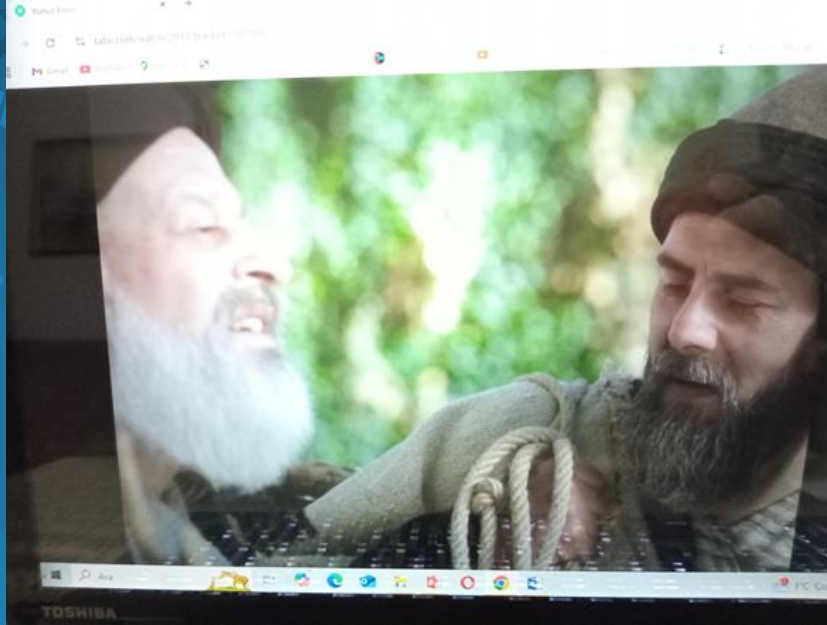
1ır.» der. Bunlar gözlerinin önünden gitmez. Kara
man'dan Mahmut Hayrani dergahından HIR KA
mı giyip yıllar sonra kendi Hocam'a dönmüş tüm.
Olanı biteni, çıktıkları seyahatleri, yaşadıkları nı,
Adem efendinin yazdıklarını da okuyup, bizzat
Yunus Ağam'ın ağzından dinledim. O gün odunlar

gelip, ilk kez DERGAH'a EĞRİ odun getirdiği gün
'dü. Taptuk la Dergah'ta karşılaşırlar, Şeyhin gözle
ri farketmediği için, Yunus «Seslenir, ŞEY HİM»
der. Taptuk «Geldin mi Yunus'um « der O da «Gel
dim Şeyhim» der. Taptuk elleri ile Yunus'un getirdi
ği odunları yoklar. Derki «bıraktın mı Yunus

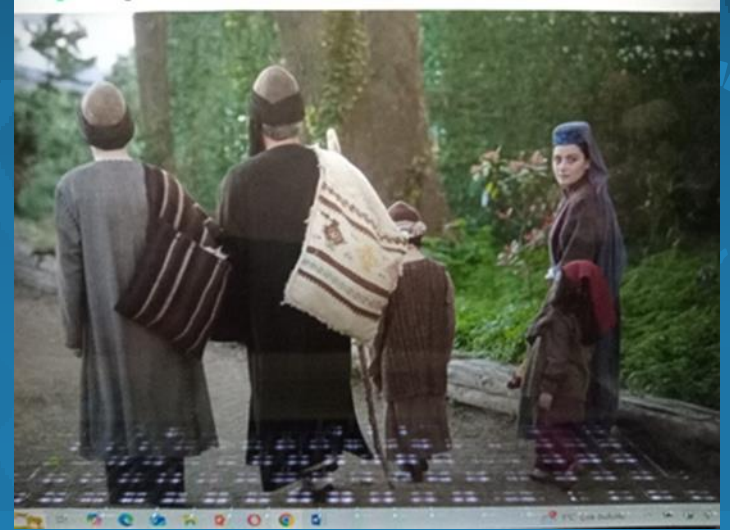
Eğriyi, doğruyu bir yana ? Yunus «Bıraktım Şeyhim!, Herkesler doğrudur, Sen doğru isen, Bulmaz doğruluk, sen eğri isen, » der. Taptuk «Artık senden esen rüzgar, Dünya kokmaz olmuştur. Yunus'um» Bundan böyle, Dergah'ımızda sana yer yoktur. «BİR POSTTA İKİ ASLAN OTURMAZ»

Der . Şimdiden tezi yok, al evlad-ı iyali'ni (**aileni**) kendi yolunda yürü ! Bu daldan uçma vakti gelen de, İşte bu elimdeki **ASA**'yı attığım yeri bul ! **Yunus Emrem**, o günden sonra, aile efradını alıp yollara düştü. İsmail'de **KARAMAN**'da **Mahmut Hayrani** halifelerinden aldığı eğitimi, tamam etmiş, ko

caman bir CİVAN (delikanlı) olmuştı. O'nu da yanına YOLDAŞ , yardımcı kıldı ŞEYHİM. Yunus , Taptuk Emre' ye doyamıyordu. Sarılıp sarılıp öpüyordu. Onları uğurlıyanlar, Ali Taygun, Pecmurde Veli, Taptuk Emre ve Balım Sultan' dı. Bacım Sultan arkaya bakıp ağlıyordu. İsmail , Yunus Emrenin

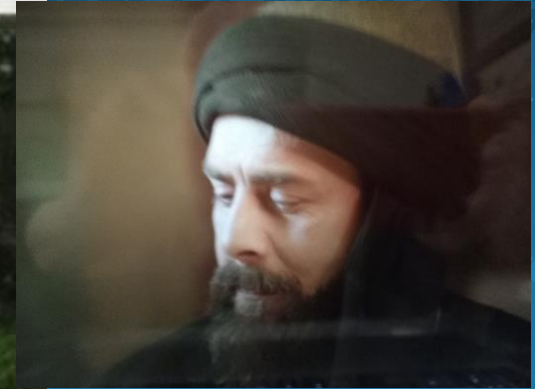
yanında tam bir edep timsali yürüyordu. Yunus'u çok seviyordu. Ali Taygun «Bizim güneşimiz de çoktan batmaya yüz tutmuştu.» Gidenlerin hepsi nin yüzü hüznünlüydü. Çook çook sevdiklerinden ayrılıyorlardı. Hem uğurluyanlar, hem de gidenler birbirlerini çok seven EDEP timsali güzel insanlar

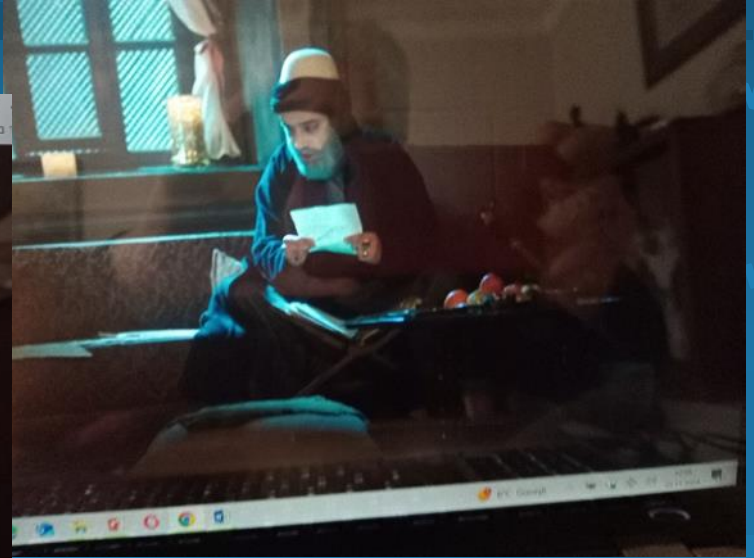
dı,Molla, Yunus'un şiirlerinden birini bulmuş okuyordu. «Aşkın aldı benden beni, Bana Seni gerek seni, Ben yanarım dünü günü, Bana seni gerek seni . Ne varlığa sevinirim, Ne yokluğa yerinirim, Aşk ın ile Avunurum, Bana seni gerek seni.Aşkın aşık lar öldürür, Aşk denizine daldırılır, Tecelli ile doldu

dur.Bana seni gerek seni, Sufilere sohbet gerek,
Ahilere ahret gerek, Mecnunlara Leyla gerek, Bana
seni gerek seni.Eğer beni öldüreler,Külüm göğ
savurular, Toprağım anda çağıra, Bana seni gerek
seni,Cennet cennet dedikleri, birkaç köşkle birkaç
Huri, istiyene ver Onları, Bana seni gerek seni

Yunus drr benim adım, Gün geçtikçe artar, Od um, iki cihanda Maksudum, Bana seni gerek seni. Diye okumayı bitiren **Molla Kasım «ŞİRK ,TİR BU, KÜFÜRDÜR BU , ŞİRK DOLU SÖZ LER DİR BUNLAR, BUNLARI KİMSE DUYMAMA LI, KİMSE GÖRMEMELİ BUNLARI » diye**

sert bir şekilde bağırrır. Molla, Yunus'un bütün şiirlerini alır bir nehir kenarına gelir. Bir Ateş yakar, bir yandan da şiirleri okur.»ANA RAHMİNDEN GELDİK PAZARA, BİR KEFEN ALDIK DÖNDÜK MEZARA, Molla, Okuduğunu ateşte yakıyordu.Şiir kağıtlarını yakıyor sonra nehre atıyordu.

Aşk Aşıkı ASLAN eder, Aslanı Zincir eder, Katı Taşı Mum eder. Kağıtları Ateşte yakıyor, tutuşunca nehre atıyordu. Aşık olmayan Adem, benzer yemiş siz Ağaca, Yüzbin CEFA kılсан bana, Senden yü züm döndürmezsem, ben yürürüm yana yana, Aşk boyadı beni kana, DERVİŞ YUNUS bu sözü eğri

büğrü söyleme, [Seni SIGAYA çeken bir Molla KASIM gelir.] Dörtlüğünü okur okumaz Molla şaşkına döner. Gözleri faltaşı gibi açılır. Yaktığı tüm şiirlere PİŞMAN olur. Yarım yanmış kağıtları toplama çabası içine girer. Pişmanlık üstüne pişman olur. Ağlar. [«DERVİŞ YUNUS BU SÖZÜ EĞRİ

BÜGRÜ SÖYLEME, SENİ SİGAYA ÇEKEN BİR MOLLA KASIM GELİR.]

Taptuk «Bu daldan uçma vakti gelende, işte bu elimdeki ASA'yı attığım yeri bul ! YUNUS «BİZ DÜNYADAN GİDER OLDUK, KALANLARA SELAM OLSUN, BİZİM İÇİN HAYIR DUA

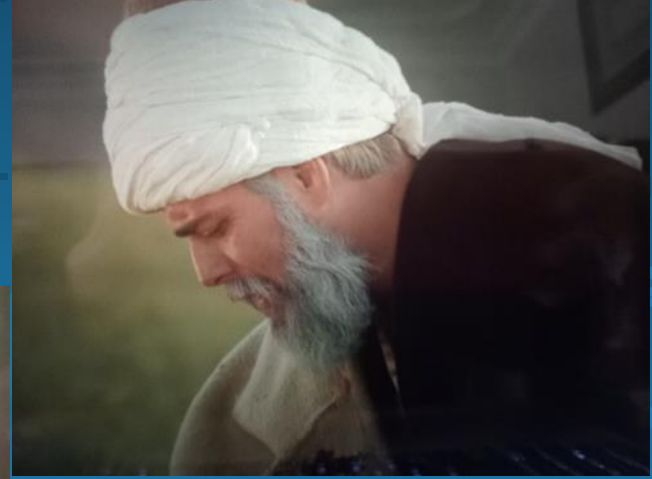
KILANLARA SELAM OLSUN. ECEL BÜKE
BELİMİZİ, SÖYLETMEYİN DİLİMİZİ, HASTA
İKEN SAĞLIĞIMIZI SORANLARA SELAM
OLSUN. TENİM ORTAYA AÇILA, YAKASIZ
GÖMLEK BİÇİLE ! BİZİ BİR ASÂN VECHİLE,
(Kolay bir şekilde) YAYANLARA SELAM OL

SUN, AZRAİL ALIR CANIMIZ, KURUR DA
MARDA KANIMIZ, YUYACAĞIN (yıkayacağın)
KEFENİMİZ SARANLARA SELAM OLSUN.
SELA VERİLE KASTIMIZA,(bizi kastederek)

GİDER OLDUK DOSTUMUZA, NAMAZ İÇİN
ÜSTÜMÜZE DUARANLARA SELAM OLSUN.
DÜNYAYA GELENLER GİDER, HERGİZ
(Asla,katiyyen) GELMEZ, YOLA GİDER,

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör

BİZİM HALİMİZDEN HABER SORANLARA
SELAM OLSUN. MİSKİN YUNUS SÖYLER
SÖZÜN, YAŞ DOLDURMUŞ İKİ GÖZ'ÜN ,
BİZİ BİLMİYEN NE BİLSİN, BİLENLERE
SELAM OLSUN.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gö

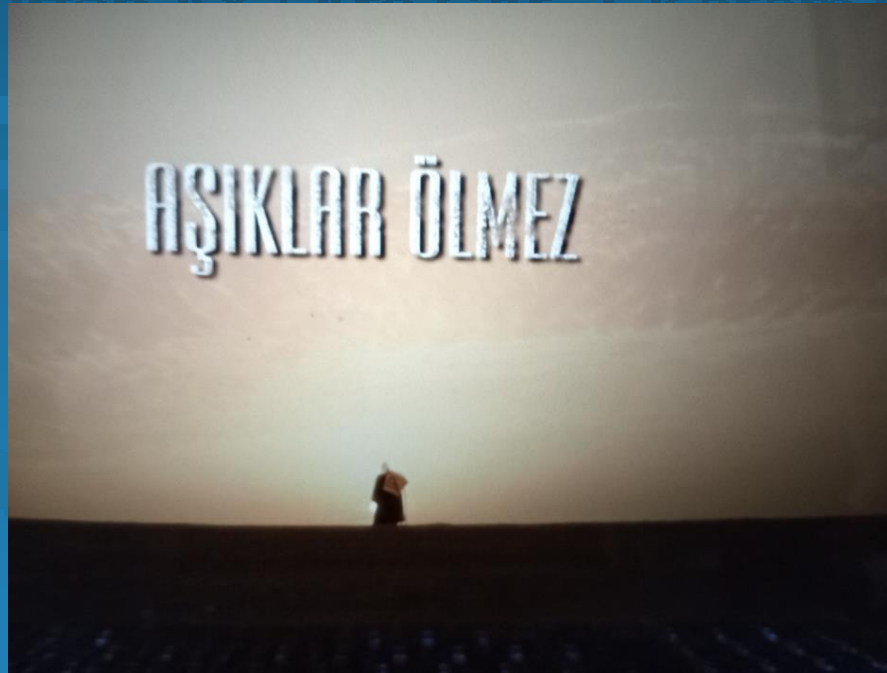
YAAA SEVGİLİ ARKADAŞLARIM, İŞTE BÖYLE ÇOK UZUN BİR SÜRE SABIRLA NEFSİ İLE MÜCADELE ETMİŞ, ONUN DEDİĞİNİ HİÇ YAPMAMIŞ, ONA HİÇ TAVİZ VERMEMİŞ ALLAH İLE ARASINDAKİ ENGEL'İN NEFSİ OLDUĞUNU ANLAMIS, ONU NURLANDIRINCA ALLAH'A AŞIK OLMUŞ, ALLAH'IN

POTASINDA ERİMİŞTİR. AŞK, HAK' KIN TA
KENDİSİ OLDUĞUNDAN YUNUS'UN GÖNLÜ
NE ALLAH YERLEŞMİŞ, KENDİ VARLIĞINI
YOKETMİŞ, ONUN AĞZINDAN HAKİKAT O
LAN SÖZLER DÖKÜLMÜŞ, BÜTÜN İNSAN
LAR ONUN SÖYLEDİKLERİNE HAYRAN

KALMIŞLARDIR. AĞZINDAN ÇIKANLAR
HAKİKATLAR OLMUŞ. YUNUS AŞIKLARIN
ÖLME DİĞİĞNİ KANITLAMIŞTIR. BELKİ BİR
YUNUS OLAMAYABİLİRİZ AMA KARINCA
MİSALİ ONUN YOLUNDA OLMAMIZ BİLE,
BİZİ YU NUS GİBİ MUTLU KILACAKTIR.

AŞIKLAR ÖLMEZ, KOLAYCA KORKMADAN – ACI DUYMADAN GÜLEREK ÖLEBİLMENİN YOLU AŞK'TIR

UNUTMA !!!

Bu konuların hazırlanmasında **Google** daki ma kalelerden, **Youtube** daki videolardan özellikle **YUNUS EMRE (Aşkın Yolculuğu)** adlı filmin den daha pek çok yararlandım. Arkadaşlarımla hepsi haklarını helal etsinler.neticede ben bunu **ALLAH RIZA** sı için yaptım. İnsanlar okusun, imanları artsın istedim. Eminim Onlarda aynı amaç için onları yaptılar, eksik, gediğimiz için affola, lütfen hiçbir kasıt aramayınız

Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **ALLAH** ve **PEYGAMBER SEVGİSİ**
nasip etsin

SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

